

2016 szeptember 19

Árnyékkép vagy valóság

Ha valaki el akar jutni egyik városból a másikba, akkor figyeli az útjelző táblákat – feltéve, ha nem ismeri az utat. Ugyanis ha már sokadszor jár ugyanazon az úton, akkor nincs szüksége a jelzőtáblákra, hanem azok nélkül is eltalál azon. Ha útközben észre is veszi ezeket a táblákat, de nem szükséges rájuk figyelnie, mert nélkülük is ismeri az utat.

Pál apostol azt írja: Senki azért titeket meg ne ítéljen evésért, vagy ivásért, avagy ünnep vagy újhold, vagy szombat dolgában; melyek csak árnyékai a következő dolgoknak, de a valóság a Krisztusé. (Kol. 2: 16,17)

Amikor Isten megteremtette a látható világot, akkor azt nem a semmiből teremtette, hanem a láthatatlanokat láthatóvá tette (Zsid 11: 3). Hasonlóan, mint amikor Mózes felment a hegyre, ahol megmutatott neki mennyei dolgokat, és azt mondta, hogy mindent a szerint készítsen el a földön.

Így minden, amit látunk, a mennyeiek árnyékképe. A házasság Krisztusról és a gyülekezetéről, a szülő-gyermek viszony az isteni szeretetről szól. Az ószövetségi ceremóniák, áldozatok, a szent sátor, mind Krisztusra és az Ő megváltói művére utaltak.

Nagyon sok teológiai vita van ma a szombatról, a lábmosásról, a keresztség és úrvacsora módjáról, a nők fejbefedéséről stb.

Ha valaki ismeri Krisztust – mely az örök élet (János 17: 3) – akkor nem vesz részt ilyen teológiai vitákban. Hiszen csak az vitázik az árnyékképekről, aki nem ismeri a valóságot. Aki megismerte Őt, az tudja, hogy a valóság sokkal több, mint az árnyékkép.

Aki leragad a szombatról, vagy egyéb ünnepeknél, vagy a keresztségnél, az olyan, mint aki el akar jutni pl. Szegedről Debrecenbe, és még Szegeden üldögél az útjelző tábla alatt, boldogan, hogy elérte célját.

Mindaz, ami minket segít a tájékozódásban, nem cél, hanem eszköz. Csak addig van szükségünk rájuk, amíg meg nem találtuk a célt. Mint ahogy Ábrahám vagy Jób a törvények és ceremóniák nélkül is megtalálták Istent, ugyanúgy vannak sokan, akik ezek nélkül találják meg ma is Jézus Krisztust.

De éppen úgy sokan vannak, akik nagyon jól ismerik az összes rá vonatkozó prófeciát, ceremóniát és rendelést, de Őt magát soha nem ismerték meg. Ez a vallásos élet, és ezért van ma ennyi keresztény felekezet, melyek egymásnak ellentmondanak és egymást kölcsönösen kizárják az eltérő ismeret miatt. Ezért hasonlít a mai kereszténység egy óriási piachoz, ahol minden közösség kínálja teológiáját, programjait, és tetszés szerint válogathat belőlük.

Ha minden keresztény ismerné Jézus Krisztust, akkor nem lenne ennyi különböző keresztény gyülekezet.

Látszólag ezt a célt tűzte zászlajára az ökumenikus mozgalom. Csakhogy ha valóban ismernék Jézus Krisztust, akkor nem tudnának közösséget vállalni egymással, sok olyan közösség, mely a bűnökkel szemben teljes toleranciát hirdet, és még az egyneműek házasságát is elfogadja. Ez az egység nem Krisztusban, hanem a világ szellemében jön létre.

DIRICZI TIBOR